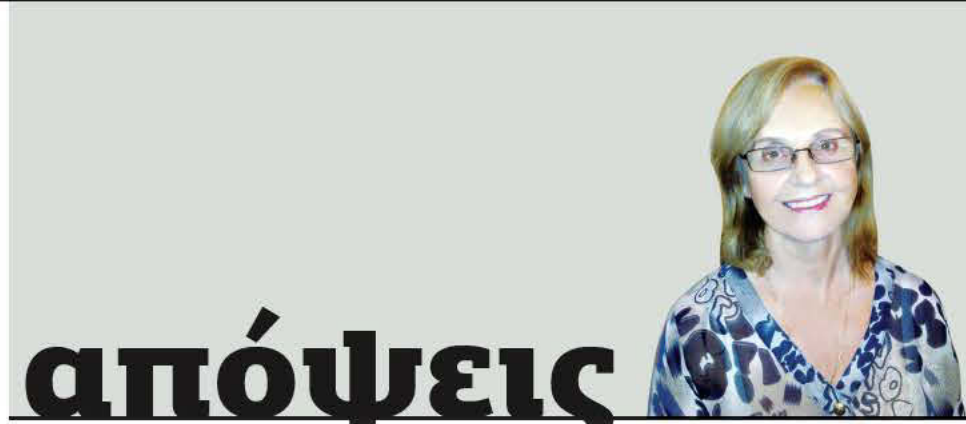

ΑΞΙΖΕΙ ο φωτοστέφανος της Ελληνομάθειας στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης που πήρε την άκρως πατριωτική στάση να καταρτίσει Πρόγραμμα Διδασκαλίας Αρχαίων Ελληνικών. Δεν θα συζητήσω το θέμα αν πρέπει ή όχι να διδάσκουμε τους Αρχαίους Έλληνες συγγραφείς (ποιητές, ιστορικούς, ρήτορες, φιλοσόφους) στα Ελληνόφωνα Σχολεία μας. Και μόνο η ερώτηση αποτελεί ασέβεια. Η Αρχαία Ελληνική Γραμματεία κορυφαία στιγμή της πνευματικής ιστορίας του ανθρώπου και κληρονομιά μας Εθνική να μην ήταν, πάλι θα έπρεπε να έχει μια από τις πρώτες θέσεις στον πίνακα των μορφωτικών αγαθών αυτής της χώρας. Έτσι την αισθάνθηκαν και έτσι την ετίμησαν ανέκαθεν όλοι οι προχωρημένοι στον πολιτισμό λαοί. Έργα σαν τα Ομηρικά έπη, τα Αττικά δράματα, τις πραγματείες του Ιπποκράτη, την ιστορία του Θουκυδίδη, τους Πλατωνικούς διαλόγους, τα μαθήματα του Αριστοτέλη, τους λόγους του Δημοσθένη, μια φορά μονάχα τα γέννησε το πνεύμα του ανθρώπου. Δεν ξαναγίνονται. Ότι και να σπουδάσουν οι Νέοι μας θα τα βρουν μπροστά τους. Οφείλει λοιπόν το Ελληνόφωνο Σχολείο της Αυστραλίας να τους δώσει μια πρώτη γνωριμία με τούτους τους ακατάλυτους θησαυρούς.

ΑΛΛΑ πως; Είναι δυνατόν τα Αυστραλογεννημένα Ελληνόπουλα να καταλάβουν τα Αρχαία Ελληνικά όπως είναι στο πρωτότυπο; Απλά με μια καλή απόδοση των νοημάτων της Αρχαίας Ελληνικής στην απλή Νεοελληνική μας Γλώσσα. Όλοι και οι πιο αμόρφωτοι από μας γνωρίζουμε, ότι η Ελληνική Γλώσσα που μιλάμε σήμερα αποτελεί συνέχεια της γλώσσας των Αρχαίων Ελλήνων. Σωστότερα είναι η νεότερη μορφή της. Διότι όπως ούτε οι ίδιοι άνθρωποι, που ζούσαν στην Ομηρική εποχή, ζούνε σήμερα, ούτε οι ίδιες ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες, ή θρησκευτικές αντιλήψεις υπάρχουν όμοιες σήμερα και η γλώσσα δεν μπορούσε παρά να παρουσιάσει αισθητή διαφορά από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Η μακρόχρονη εξέλιξη έδειξε άλλωστε και την αντοχή της. Γιατί αν και παθαίνει με την πάροδο του χρόνου αλλεπάλληλες φωνητικές, μορφολο-

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Παράδειγμα προς μίμηση η Ελληνική Κοινότητα Μελβούρνης

γικές, σημασιολογικές και άλλες αλλαγές, έμενε πάντα ίδια.

ΣΟΦΟΝ ΤΟ ΣΑΦΕΣ. Τα κύρια γνωρίσματα της Ελληνικής Γλώσσας ως σύνολο είναι η αδιάρρηκτη αλληλουχία της ιστορικής της σταδιοδρομίας, από τα Προϊστορικά χρόνια μέχρι σήμερα και η στέρεη εσωτερική της συνοχή. Δεν βρισκόμαστε και πολύ μακριά από την εποχή που η Ευρώπη, παραπλανημένη από τη μακρόχρονη πολιτική μας νάρκη, πίστευε ότι η Ελληνική Εθνότητα είχε πάψει να υπάρχει, ώσπου η Επανάσταση του 1821 απόδειξε το αντίθετο. Η Ελληνική Γλώσσα ποτέ δεν έπαψε να μιλιέται, αφού ο λαός που τη μιλάει ποτέ δεν έπαψε να υπάρχει. Πουθενά δεν παρουσιάζει ρήγματα, που θα οδηγούσαν στην αλλοίωση της υφής της. Ολόκληρη η ιστορική και ψυχική πορεία του Ελληνισμού καθρεφτίζεται

με θαυμαστή καθαρότητα στη Γλώσσα του. Και όπως στην Αρχαιότητα, όμοια και σήμερα, η Ελληνική Γλώσσα αποτελεί τον κύριο φυλετικό κρίκο που συνδέει όλους τους Ομόγλωσσους μέσα και έξω από τον πατροπαράδοτο Εθνικό χώρο.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ όμως και οι Κασσάνδρες της αμφισβήτησης, όπως ο Φαίδων Μαλιγκούδης, καθηγητής Σλαβολόγος στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης που έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι «Δεν είμαι πεπεισμένος για την περίφημη ελληνική συνέχεια και με κανέναν τρόπο δεν μπορώ να ισχυριστώ ότι είμαι απόγονος του Περικλή ή των άλλων διάσημων Αθηναίων αφού έχω πλήρη επίγνωση ότι οι ρίζες μου είναι στο Βυζάντιο ως Νεοέλληνας». Όψιμοι θιασώτες της Ελληνικής «ασυνέχειας» είναι και εκείνοι οι Ευρωπαίοι που θεωρούν ότι η σημερι-

νή Ευρώπη δεν έχει τις ρίζες της στην Αρχαία Ελλάδα, αλλά στην εποχή του Καρλομάγνου, για να ακολουθήσει ο διευθυντής του Κέντρου Στρατηγικών Ερευνών του Πανεπιστημίου του Χάρβαντ, κ. Χάντιγκτον, που ισχυρίζεται στο βιβλίο του ότι η Ελλάδα δεν έχει θέση στο ΝΑΤΟ γιατί ανήκει σε ένα πολιτιστικό στρατόπεδο, το οποίο δεν έχει καμιά σχέση με τη Δύση και το Δυτικό Πολιτισμό. Για να πάρουν τη σκυτάλη οι Γερμανοράδες και να δηλώσουν δημοσίως ότι «Οι Έλληνες δεν κατάγονται από Έλληνες». Και για να γίνει πιστευτή η Ανθελληνική και Ανιστόρητη αυτή άποψη ισχυρίζονται ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν είναι τίποτε άλλο από μια πρόσμιξη των φύλων που έχουν περάσει κατά καιρούς από τη χώρα, είτε ως κατακτητές, είτε ως πρόσφυγες και μετανάστες.

ΘΑ ΕΛΕΓΤΑ σε όλους αυτούς ότι δεν θίγεται ο Αρχαίος Ελληνικός κόσμος με τους ανιστόρητους αυτούς ισχυρισμούς. Εκείνο που πραγματικά θίγεται και μάλιστα καιρία είναι η Αλήθεια. Διότι στη διάρκεια των χιλιετιών της ιστορίας του, ο Έλληνας παραμένει Έλληνας. Και δεν θα παρέμενε Έλληνας, αν το βασικότερο χαρακτηριστικό Εθνικής Ταξινόμησης του Έλληνα, δεν ήταν η Γλώσσα και η Ελληνική Συνείδηση, που είναι το κριτήριο της πολιτιστικής του συνέχειας, κριτήριο που ελάχιστοι λαοί σήμερα μπορούν να περάσουν με επιτυχία. Είναι σαφέστατο λοιπόν ότι η Νεοελληνική Γλώσσα που μιλάμε σήμερα αποτελεί συνέχεια της Γλώσσας των Αρχαίων Ελλήνων.

ΑΞΙΖΕΙ, λοιπόν, κάθε Έπαινος στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης που καθιέρωσε Πρόγραμμα Διδασκαλίας Αρχαίων Ελληνικών, για να φωτιστεί ο νους των Αυστραλογεννημένων Νέων με τη σοφία των Αρχαίων και να ευφρανθεί η καρδιά τους με την ποιότητά τους. Αυτός ο Ιδεολογικός Θησαυρός των Αρχαίων θα αποτελέσει για τους Νέους μας μοχλό εξύψωσης και για την μελλοντική τους σταδιοδρομία. Ευχή μας η άκρως αυτή Ελληνικότατη πράξη του Ελληνόψυχου Συμβουλίου της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης να αποτελέσει παράδειγμα προς Μίμηση και για τα Ελληνικά Διοικητικά Συμβούλια των άλλων Πολιτειών.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555